

Krádež, ať svou povahou byla zločinem nebo přestupkem, spáchaná za okolností § 463 tr. z., může býti stíhána jen jako přestupek podle § 463 tr. z.

Pokud byl trestný čin spáchán hlavou rodiny, jest jej výjimečně posuzovati podle § 525 tr. z., který jinak nemá místa při činech, které samy o sobě jsou zločinem. (Altmann 893, 1027, 1030.) Pokud tedy nalézací soud přihlížel k činu jako ke zločinu, zatížil rozsudek zmatkem podle č. 10 § 281 tr. ř.

Přestupek § 525 tr. z. je stíhatelný jen na soukromou obžalobu (§ 530 tr. z.) činem dotčených osob. A poněvadž ani krádeží poškozená manželka ani žádná z nevlastních dcer obžalovaného pro spáchanou na ní krádež této soukromé obžaloby ve lhůtě § 530 tr. z. na stěžovatele nevznesly, zatížen je rozsudek, pokud jím byl stěžovatel přes to uznán vinným, dalším zmatkem podle č. 9 c) § 281 tr. ř., poněvadž chybí obžaloba po zákonu potřebná.

Aniž bylo proto zapotřebí obíratí se dalšími vývody stížnosti, bylo stěžovatele již z těchto důvodů u vyhovění jeho stížnosti zprostiti.

Čís. 6267.

Ulúpenie predmetov životnej potreby, aj keď ich cena neprevyšuje 100 Kč, nie je prestupkom proti vlastníctvu podľa § 126 tr. zák. prest. (v znení § 51 tr. nov.), ale zločinom lúpeže, ak sa stala krádež spôsobom určeným v §§ 333, 345 tr. zák.

Okolnosť, že po dokonaní činu nastaly nové skutočnosti, ktoré umožnily poškodenému odobrať odcudzené veci pachateľovi, nemá s hľadiska § 345 tr. zák. významu.

(Rozh. zo dňa 30. septembra 1938, Zm IV 430/38.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. pre zločin lúpeže zmätočnú sťažnosť obhájcu obžalovaného zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z d ô v o d o v:

Zmätok podľa § 29, čís. 4 por. nov. je uplatňovaný preto, že porotný súd nedal porotcom výpomocnú hlavnú otázku na prestupok proti vlastníctvu podľa § 126 prest. tr. zák. (v znení § 51 tr. nov.).

Ponevác sťažovateľ ani v návrhu na polozenie tejto otázky, ani ináč neuviedol zvláštny skutkový stav, zrejme ide len o otázku právnu. Pre polozenie tejto otázky niet však v zákone dôvodov, a to už preto nie, lebo nikto ani netvrdil, že cena odcudzených predmetov neprevyšovala 100 Kč, a že cena udávaná poškodenou je nesprávna. Právna otázka na prečin krádeže bola daná. K tomu sa podotýka, že ulúpenie predmetov životnej potreby aj v cene do 100 Kč nie je spomenutým prestupkom, ale zločinom lúpeže, stala-li sa krádež spôsobom v §§ 333, 345 tr. z. určeným.

Preto súd zamietnutím návrhu obhájcu na polozenie otázky podľa § 126 prest. tr. zák. neporušil rozkazovacie ustanovenia §§ 3—11 por. nov. Zamietnutie návrhu zakladá sa na dôvodoch čerpaných zo zákona. — — —

Konečne uplatňuje sťažovateľ zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., nemožno mu však prisvedčiť.

Podľa skutkových zistení porotcov obžalovaný ukradol jednu duchnu a kus látky a keď po odchode z izby s týmito vecmi bol pristihnutý poškodenou a jej dcérou, ktoré mu chcely zabrániť v odnesení ukradených vecí, uderil poškodenú T. pästou do oka a utiekol von, kde mu bola ukradená duchna odňatá.

Čin obžalovaného bol správne kvalifikovaný ako dokonaný zločin lúpeže podľa § 345 tr. z., lebo obžalovaný dokonal krádež ešte pred násilím, použitým proti poškodenej. Tvrdenie sťažovateľovo, že krádež vtedy ešte nebola dokonaná, lebo obžalovaný do odobrania mu vecí sa nevzdialil s priestoru, podrobeného vôli poškodenej, neodpovedá zákonu, keďže obžalovaný vzal odcudzené veci do svojho uschovania (plachty a vačku), s nimi nakladal a tým ich už odňal z držania poškodenej. Poškodená mu tedy prekážala len v podržaní ukradených vecí. Tiež v tomto smere sa mu podaril výsledok, lebo po uderení poškodenej do obličaja s odcudzenými vecmi utiekol von z bytu poškodenej a tak násilím podržal odcudzené veci. Tým čin celkom dokonal. Okolnosť, že po dokonaní činu nastaly nové skutočnosti, ktoré poškodenej umožnily odcudzené veci obžalovanému odobrať, totiž ukľznutie a pád obžalovaného na ľad, nemá významu. Niet tedy vytýkaného zmätku.

Čís. 6268.

Učiteľ náboženstva (katecheta) na štátnej škole je verejným úradníkom v smysle §§ 461, 473 tr. zák.; ak trestá deti pri vyučovaní bitím, dopúšťa sa prečinu zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. zák.; v takom prípade ide o toľkonásobný prečin, koľko bolo poškodených osôb.

K skutkovej podstate prečinu zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. zák. sa nevyžaduje, aby ublíženie skutkom malo za následok poškodenie tela.

(Rozh. zo dňa 1. októbra 1938, Zm III 310/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A., obžalovanému z prečinu podľa § 473 tr. z., zmätočnú sťažnosť obžalovaného zamietol; naproti tomu vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, založenej na dôvode zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., rozsudok odvolacieho súdu zrušil vo výroku o právnej kvalifikácii zistených činov za pokračujúci prečin zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. z. a kvalifikoval tieto činy ako sedmoronásobný prečin zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. z.